

Andre er faktisk rykket op indkomstmæssigt, sådan at det vil være forkert specielt at bruge kræfterne på gældsletelse netop for dem. De kan godt betale, og det øvrige er der stort set ryddet op i nu. Så det er ikke et stort problem.

Det er vigtigere, at vi til de fattigste og mest gældstruede kan give betalingsbalcestøtte – så de kan komme af den krog, de hænger på – akut i visse situationer i forhold til Verdensbanken og andre, og at vi ad den vej også kan presse processen i Verdensbanken. Det er der langt mere effekt i, og det er mere den vej, overvejelserne går aktuelt.

Så til fordelingspørgsmålet, som hr. Søvnald var inde på. Der vil jeg læse nogle få linjer. Punkt 14 i redegørelsen: »Grundlaget for social fremgang er økonomiske aktiviteter baseret på den enkeltes initiativ og virkelyst. Disse aktiviteter skaber samfundenes velstand, men markedskræfternes frie spil kan ikke stå alene. Markedskræfterne må justeres, korrigeres og suppleres af politisk bestemte forholdsregler, der kan opretholde den sociale stabilitet og skabe forudsætninger for bæredygtig udvikling.«

Det er ikke noget, jeg bare har skrevet til brug for debatten her. Det er faktisk et efter min mening centralt citat fra selve topmødets vedtagelser. Og dermed mener jeg at have forholdt mig til en del af diskussionen, som har drejet sig om forholdet mellem marked og politik. Begge må vi antage er kommet for at blive.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne kvittere for udviklingsministerens besvarelser – også på de spørgsmål, vi rejste.

Jeg synes, der var et punkt, der var utydeligt efter debatten. Udviklingsministeren brugte muligheden til at sætte af på Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti. Det afsæt deltager jeg gerne i. Jeg forstår godt den rørende virkning af sådanne afsæt, men må sige, at politisk er det vel i virkelighedens verden forholdsvis ligegyldigt – undskyld – hvad Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti mener. Det betyder mindre, end hvad Sjirinovskij mener i russisk politik.

Det, der derimod er afgørende, var Venstres meldinger i dag. Der gjorde udviklingsministeren meget ud af at understrege enigheden i forhold til Venstres synspunkter. Jeg mangler måske, at udviklingsministeren vil sige noget tydeligt om det, der var hovedbudskabet i Venstres tale.

Der var to hovedbudskaber. Det ene var, at markedsøkonomiens lyksaligheder vil klare ulandsproblemet. Det var det ene hovedbudskab. Det andet hovedbudskab var, at der skal skæres i bistanden på en af to måder. Enten ved at man fastfryser beløbet, altså i absolutte tal, eller det som fru Hanne Severinsen nævnte, at man skar den danske bistand fra 1 til 0,9 pct. af BNP.

Det er vel det centrale i dagens diskussion, og der synes jeg måske det var rart, hvis udviklingsministeren vil forholde sig til, om der overhovedet er politisk realitet i de ønsker, der kom fra Venstre.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Til det første om markedsøkonomiens lyksaligheder mener jeg faktisk, at jeg i det, jeg sagde umiddelbart før i slutningen af min tale, har forholdt mig til det. Jeg vil om nødvendigt gerne udbygge det med et citat fra Jacques Delors, som i øvrigt i parentes bemærket stadig væk arbejder sammen med os i forberedelsen af disse Københavnerseminarer, hvilket vi er meget taknemlige for, at han gør. Han har sagt: Markedsøkonomi? Ja. Markedssamfund? Nej. Glimrende formulering. Det er derfor, jeg selv er socialdemokrat for resten, og jeg mener ikke, der er grund til i dagens sammenhæng at gå dybere ind i det.

Men man må da medgive, hvad angår topmødet, at den del af fru Severinsens tale, der gik på, at sådan et topmøde faktisk betød noget for at skabe en vis dårlig samvittighed i verden, som er god og nødvendig, er et – om end spinkelt og ikke helt eksplicit formuleret – signal fra Venstre om, at der er andet og mere trods alt end markedet alene, fordi hvad skulle man ellers med en samvittighed? Så et eller andet ligger der.

Vi synes, vi gør klogt i at dyrke og byde velkommen i stedet for i konfrontationens fornøjelses navn at afskrive eksistensen af en mulig samvittighed også hos Venstre. Så det synes jeg, og det er i hvert fald min erfaring som mangeårigt medlem her i Tinget, at det kan betale sig at virke venlig, selv om mange vil sige, hvor søren har jeg lært det.

Så til det andet, måske mere væsentlige spørgsmål for så vidt. Hr. Søvnalds efterlysning går jo i virkeligheden på, at jeg her gentager det, jeg allerede tidligere i en bemærkning sagde til hr. Albrechtsen. Jeg mente ikke, det var nødven-